

Trons kraft
Farsta
2018-10-07

¹Sedan inföll en av judarnas högtider, och Jesus gick upp till Jerusalem. ²Vid fårdammen i Jerusalem finns ett bad med det hebreiska namnet Betesda. Det har fem pelargångar, ³och i dem låg en mängd sjuka, blinda, lama och lytta. ⁴Där fanns en man som hade varit sjuk i trettioått år. ⁵Då Jesus såg honom ligga där och fick veta att han varit sjuk länge frågade han honom: "Vill du bli frisk?" ⁷Den sjuke svarade: "Herre, jag har ingen som kan hjälpa mig ner i bassängen när vattnet börjar svalla. Medan jag försöker ta mig dit hinner någon annan ner före mig." ⁸Jesus sade till honom: "Stig upp, ta din bädd och gå." ⁹Genast blev mannen frisk och tog sin bädd och gick.

Men det var sabbat den dagen, ¹⁰och judarna sade till honom som hade blivit botad: "Det är sabbat. Du får inte bära på din bädd." ¹¹Han svarade: "Den som gjorde mig frisk sade åt mig att ta min bädd och gå." ¹²De frågade: "Vem var det som sade åt dig att ta den och gå?" ¹³Han som hade botats visste inte vem det var, för Jesus hade dragit sig undan eftersom det var mycket folk på platsen. ¹⁴Efteråt fann Jesus honom i templet och sade till honom: "Du har blivit frisk. Synd inte mer, så att det inte händer dig något värre." ¹⁵Mannen gick då och talade om för judarna att det var Jesus som hade gjort honom frisk.

Ett av de få barndomsminnen jag har är från den tiden jag var sjuk, ja, jag var så där lagom sjuk, gärna lite inbillad. Men då de gånger man var så där sjuk att det inte gick att gå till skolan, men ändå inte tillräckligt frisk för att behöva göra något hemma. Utan så där lagom, så man kunde ligga i sängen, titta på tv, läsa och bäst av allt, man fick ett halvt glasspaket och en sked, och det är

på den tiden som ungdomar blev lyriska av ett halvt paket tresmak, eller att en söndagsmiddag kunde bestå av grillad kyckling och bakad potatis. Det var på den tiden då Big Pack var ett frosseri som man ägnade sig åt då man hade släkten på besök, och skulle man köpa en diskborste, så köpte man en och inte tre för samma pris...

Trons kraft är denna söndags ämne. Igår så hade vi en samling då vi jobbade med bibliodrama, ett sätt att närma sig en bibeltext med hela kroppen och alla sinnen. Vi jobbade med en text från Joh 5 så ni som förberett er inför denna gtj genom att läsa de föreslagna texterna, ni kommer inte känna igen er...

Vår text handlar om en händelse vid dammen Betesda, en plats som man trodde ägde trons kraft. Dit kom massor av människor för att få bot mot sina sjukdomar. Man trodde att en ängel kom ner och rörde om vattnet och gav det en hälsobringande effekt. Den som då först steg ner i vattnet blev frisk. (Detta omnämns i äldre översättningar i vers fyra. Den versen är numera borttagen, eftersom den inte finns med i de äldsta och bästa handskrifterna.)

Precis som på Jesu tid, söker människor i dag, förtvivlat bot mot sjukdomar och hotande död. När läkare och mediciner inte hjälper, griper man som på Jesus tid efter halmstrån som t.ex. undergörande källor. Det finns än idag på olika håll källor med vatten som anses undergörande. Mest känd är Lourdes i södra Frankrike dit hundratusentals sjuka kommer varje år trots att man inte med säkerhet kan bevisa att det hjälper, men tron är större än förståndet.

Troligen var det likadant vid Betesdadammen. Betesda betyder "Barmhärtighetens hus". Men det var inte något sådant hus för

alla dem som inte blev botade. För dem blev det den stora besvikelsens hus. Så var det kanske för mannen som Jesus mötte vid sitt besök där, han som hade varit sjuk i 38 år och länge sökt hjälp vid dammen.

Eller så var han egentligen ganska så nöjd. Han hade ju trots allt varit där i över trettio år, och jag tänker mig att antingen så ägde den mannen en tro och ett tålamod som överstiger allt som jag känner att jag skulle kunna uppnå. Själv så blir jag rastlös och önskar något nytt när jag ätit halva pizzen. Eller så är det så enkelt att han har blivit nöjd. Han har en plats, lagom långt från kanten, kanske i skydd och i skuggan av någon av de många pelarna. Som en av de som nästan varit där i en mansålder kanske han hörde till dom som fick bestämma. Han kanske till och med känner att han för första gången i livet har fått en identitet. Han är någon.

För några år sedan så jobbade jag med en verksamhet som hette origo. Vi jobbade med arbetsträning och rehabilitering med människor som av olika anledningar varit borta från sina liv och stod långt från arbetsmarknaden. En av de metoder vi använde var samtal och kreativa uttryck. Det var många gånger som jag i samtal förstod att oron för att bli frisk var större än besvären att vara sjuk. Vill du bli frisk?

Om vi ska tro berättelserna i Bibeln hände det också väldigt mycket omkring Jesus under de tre år man räknar med att han verkade. Människor blev botade från sjukdomar, befriade från handikapp och plågor och till och med uppväckta från döden. Och själva naturkrafterna fick underordna sig där Jesus gick fram. Det var helt tydligt att denne man var något utöver det vanliga!

Men jag tänker att även i vår tid händer det fortfarande märkliga saker där budskapet om Jesus predikas. Och till och från så får vi höra om stora eller små under. Jag har själv fått höra om vänner som berättat att läkare ibland skriver i sina journaler om oväntade tillfrisknanden. Det verkar onekligen som om tron på Jesus är förenad med någon form av kraft.

De människor som levde i Israel på Jesus tid visste att det skulle komma en Frälsare från Gud. Och de visste att Guds sanna tjänare utmärktes av att de kunde göra under. Så, förutom de konkreta behoven som kom av en helt annan hälsovård än den vi har nu, behövde människorna se de under Jesus gjorde för att förstå att han var sänd av Gud.

Idag finns det många sätt att hämta kraft på, många källor att ösa ur. Både för att hantera vardagens påfrestningar och för att få uppleva något utöver det vanliga. Vi tar till oss metoder och filosofier från olika håll, och många låter sig gärna fascineras när det tycks uppstå kontakt med en högre verklighet.

Vilket behov har vi idag? Behöver vi se Guds kraft i funktion på dramatiska sätt för att tro? Eller är det snarare vår ovilja att tro som *hindrar* Gud från att göra mer ibland oss?

Helt ärligt, hur många av oss skulle verkligen vilja se Guds kraft i funktion – om vi då blir tvungna att fundera över hur vi har det ställt med våra liv i relation till Gud? Är det inte istället ganska skönt om han håller sig lite i skymundan och inte stör våra cirklar och invanda rutiner alltför mycket? Kanske hänga kvar runt bassängen, även om man vet att man inte kommer vara först ner, men ändå vara nöjd med det...

Funderar vari ligger trons kraft, är det i tron i sig själv eller ligger kraften i resultatet av tron? Eller skall vi göra det enkelt för oss och säga att det är både och?

För en tid sedan så fick jag berättat för mig om hur en grupp män i en tunnelbana hade trängt in en tiggande man i ett hörn, och attackerat honom med ord, så som att han inte hörde hemma här... stämningen blev väldigt hotfull. Men då i den situationen så går tre tonårstjejer upp och ställer sig emellan med ryggen mot männen och säger till honom att dom välkomnar honom, att han inte skall lyssna på deras prat... Jag vet inte om dom tjejerna var kristna. Jag vet inte om dom attackerande männen inte var kristna, men jag tycker att det är en bra bild på vad trons kraft kan göra. Hur dom unga tjejerna vänder ryggen mot ondskan och ansiktet till den drabbade, med orden du är välkommen hit. Det är trons kraft i handling.

Samtidigt så är jag övertygad om att kraften även finns i ordet, i de vardagliga handlingarna, i det regelbundna nattvardsfirandet. I allt det vi gör, som inte skulle betyda någonting om vi inte hade tron.

I grund och botten handlar det här om *tro*. Vi kommer inte ifrån det. Tro på att det finns ett liv efter döden, och tro på att Någon älskar oss och vill ha med oss att göra där. Och att denne Någon också har kraft att sätta bakom sina löften.

Ibland glimtar det till, och den som inte absolut måste bortförklara det kan ana Guds kraft i rörelse. Jesus säger att Guds rike är inom oss som tror på honom. Och det beskrivs som en skatt vi har i bräckliga lerkärl. Det betyder att vi förblir svaga människor, som lätt går sönder och som får leva med begränsningar och svårigheter. Men skatten finns där, längst

inne. Den skatt som mer än något annat handlar om att vara förlåten och ren, och att ha fått frid med Gud. Att ha hittat hem.

Men det är inte en kraft som bländar utan en som upprättar, ger mod och som gör det möjligt att uthärda allt. Detta är också vad Bibeln säger om Guds kraft. Att det inte är en kraft som gör oss osårbara för allt ont i den här fallna världen, men en som styrker oss så att vi kan orka med förföljelse och lidanden av olika slag. Och den gör det möjligt att mitt i alltihop känna både trygghet, glädje och tacksamhet. Och att ärligt uttrycka det! Märkligt nog verkar det många gånger vara just detta som öppnar omvärldens ögon för att det finns en Gud som är med oss.

För den som inte känner av någon skuld, verklig eller inbillad, och som inte förstår vad det skulle spela för roll att ha frid med Gud, låter detta förmodligen som rent nonsens. Men för dig som kämpar med dåligt samvete eller svag självkänsla och kanske inte heller ser så mycket mening med ditt liv – eller som stelnat i bitterhet på grund av någon oförrätt – för dig är det just här, i kraften av Guds närvaro, där du bestämmer dig för att möta Jesus. Han står där vid dammens kant. Han vill vänta på oss, och han frågar oss,

Vill du bli frisk, vill du bli fri?

En enkel fråga med ett svar som bara du äger.

Lev inte livet som du borde

- lev som du kan.

Tro inte som du borde

- tro som du kan.

Be inte som du borde

- be som du kan.

Älska inte som du borde
- älska som du kan.
Var människa
- och var sann.